

ஆதியே அம்மை என்று அழைத்த காரைக்கால் அம்மையார்

முன்னுரை:

பரம்பொருளாகிய ஈசன், அம்மை என்று அழைத்தது யாரைத் தெரியுமா? ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெரும்ஜோதி, அம்மை என்று அழைத்த பெருமை, நகரத்தார் குல பெண்மணி புனிதவதி என்னும் காரைக்கால் அம்மையாரை மட்டுமே சேரும். நம் அனைவருக்கும் ஆன்மீகப் பாதைக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர் அம்மையார். நகரத்தார் பெண்கள் பாடும் புகழ்பெற்ற தாலாட்டுகளும், இறைப்பாடல்களும், ஒப்பாரிகளும் அம்மையாரின் தமிழிலிருந்து பிறந்ததே.

வரலாறு:

புதுச்சேரியில் உள்ள ஒரு சிறு நகரம் காரைக்கால். தருமத்தின் வழிநின்று, கொடுப்பது குறைவாகக் கொடுக்காமல், கொள்வது கூடுதலாகக் கொள்ளாமல், வாய்மையோடு, தன் பயன்கருதாது ஊர் வாழவேண்டும் என்று வாழ்ந்த தனவணிகர் (நகரத்தார்) குலத்தில், தனத்தன் என்ற தனவணிகருக்கு மகளாக பிறந்தார் புனிதவதி. அழகின் கொழுந்தான புனிதவதியார், சிறுவயதுமுதல் சிவலிங்கத்தை வைத்துதான் விளையாடினாராம். பின்பு அதுவே சிவ வழிபாட்டிற்கு அவரை ஈர்த்துச் சென்றது.

அக்காலத்தில் பிள்ளைப்பருவத்திலேயே திருமணம் செய்வது மரபாக இருந்தது. புனிதவதியாரையும் பன்னிரண்டு வயதையொட்டி, நாகபட்டினத்தைச் சேர்ந்த மாநாயிகன் (கடல் வியாபாரி), நிதிபதியின் மகன் பரமத்தனுக்கு, முறைப்படி திருமணம் செய்து வைத்தனர். பரமத்தன் ஒரு பெரிய வியாபாரி. தினசரி அவர் வியாபாரத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள கடைக்குச் சென்றுவிடுவார். புனிதவதியார் வீட்டை கவனித்துக்கொண்டு, தன் கணவருக்கு உணவு சமைத்து, அனைத்து பணிவிடைகளையும் செய்து, சிறந்த பத்தினிப் பெண்ணாக வாழ்ந்து வந்தார். கணவருக்கு உணவு சமைக்கும்பொழுது, தினசரி ஒரு சிவனடியாருக்கும் ஆராஅமுது படைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டார்.

ஒரு நாள் பரமத்தனின் நண்பர் இரண்டு மாங்கனிகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதை பரம-

தத்தன் வேலை ஆட்களிடம் கொடுத்து வீட்டில் கொடுக்கச் சொன்னார். புனிதவதியாரும் அதை அரிசிப் பாணையில் வைத்தார். அதேநாளன்று, சிவபெருமான் சிவனடியார் ரூபத்தில் பிக்கைக் கேட்டு வந்தார். புனிதவதியார் **“திரு அமுது கைகூடிற்று கறி அமுது இன்னும் கைகூடவில்லையே”** என்று வருந்தினார். வேறொன்றும் வழியறியாது, இலையில் சாதமிட்டு, தயிர் பரிமாறினார். கறி அமுது இல்லாததால் கணவர் கொடுத்தனுப்பிய மாங்கனியில் ஒன்றை அரிந்து சிவனடியாருக்கு **“திருக்கண்ணமுது”** படைத்தார்.

கணவர் மதிய உணவு சாப்பிட வந்தார். மனைவியும் சமைத்த உணவைப் பரிமாறினார். அதோடு ஒரு மாங்கனியையும் அரிந்து வைத்தார். மாம்பழம் மிக தித்திப்பாக இருந்ததால், கணவர் இன்னொன்றையும் பரிமாறுமாறு கேட்டார். கணவருக்கு இல்லை என்று சொல்லத் தயங்கிய புனிதவதியார், சாமி அறைக்குச் சென்று சிவபெருமானை வேண்டினார். **“ஐயனே நீயே உருக்கொண்டிருக்கும் சிவனடியாருக்கு மாங்கனியை பரிமாறிவிட்டேன், கணவருக்கு என்சொல்வேன்”** என்று கைநீட்டி கதறினார். கையில் ஒரு மாங்கனி விழுந்தது. உடனே அதை அரிந்து கணவருக்குப் பரிமாறினார். முன்பு பரிமாறிய மாங்கனியைவிட இந்தக் கனி அமிர்தம்போல் தித்திப்பதை உணர்ந்த பரமத்தன், இந்த மாங்கனி எங்கிருந்து வந்தது என்று கேட்டார். கணவரிடம் உண்மையோடு இருக்கும் புனிதவதியார், சிவனடியாருக்கு ஒரு மாங்கனியைப் பரிமாறியதையும், இப்பொழுது சிவபெருமானே தனக்கு இன்னொரு மாங்கனி அளித்ததையும் விவரமாகக் கூறினார். ஈசனே முன் வந்தார் என்பதை நம்பாத பரமத்தன், **“எங்கே, உன் சிவபெருமானை கேட்டு இன்னொரு மாங்கனி வாங்கி வா பார்ப்போம்”** என்றார். புனிதவதியார் மறுபடியும் உள்ளே சென்று **“ஐயனே, என் வாக்கு உண்மை என்றுணர்த்த இன்னொரு மாங்கனி தாறுமையா”** என்றார். இன்னொரு மாங்கனியும் கிடைத்தது, ஆனால் பரமத்தன் அந்த மாங்கனியைப் பார்த்த நிமிடமே அது மறைந்து போனது. இதை சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்தில், **“சாப்பிட வந்த மாங்கனி அல்ல, சாட்சிக்கு வந்த மாங்கனி”** என்று மிக அழகாக பாடியுள்ளார்.

பரமத்தனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை, தெய்வீகமான பெண்ணை மனைவி என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல், வியாபார விஷயமாக வெளியூர் செல்கிறேன் என்று கூறிவிட்டு பாண்டிநாட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார். மணமேற்குடி என்னும் ஊரில் அவர் இன்னொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர்களுக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்து, அதற்கு புனிதவதி என்றும் பெயரிட்டனர்.

பரமத்தன் அப்படியே அங்கிருக்க, புனிதவதியார் காரைக்காலிலே கற்பினோடு இல்லறத்தை வழுவாது நடத்திக் கொண்டு வந்தார்.

வெளியூர் சென்ற கணவர் வருவார் என்று புனித-

Sri Meenakshi Devasthanam, Texas

வதியார் காத்துக்கொண்டே இருந்தார். பல வருடங்களும் கடந்தது. ஒருநாள் உறவினர்களில் ஒருவர், பரமத்தனை மணமேற்குடியில் பார்த்ததாகக் கூறினார். உடனே புனிதவதியாரை அழைத்துக்கொண்டு உறவினர்கள் மணமேற்குடிக்குச் சென்றனர்.

புனிதவதியார் வருவதை அறிந்த பரமத்தன், ஊர் எல்லைக்கு தன் மனைவி, மகளுடன் ஓடோடி வந்தார். தெய்வமே உருவான புனிதவதியாரின் காலில் விழுந்து **“தாயே உமது அருளால் நான் வாழ்வேன்”** என்றார். உறவினர்களுக்கு ஏதொன்றும் புரியவில்லை. நடந்ததையெல்லாம் உறவினர்களுக்கு எடுத்துரைத்தார் பரமத்தன். உறவினர்கள் அனைவரும் ஸ்தம்பித்து நின்றனர்.

கணவர் தன் காலில் விழுந்ததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத புனிதவதியார், சிவபெருமானை வேண்டி **“இனி இவன்பொருட்டுத் தாங்கிய அழகு தங்கிய தசைப் பொதியை நீக்கி, தேவரைச் சூழ்ந்து நின்று துதிக்கின்ற பேய் வடிவை அடியேனுக்குத் தந்தருளல் வேண்டும்”** என்றார். அக்கணமே கொங்கை திரங்கி, நரம்பு எழுந்து, பல் தெரிய, மண்ணுலகமும், விண்ணுலகமும் வணங்கும் பேய்வடிவமானார். அப்பொழுது தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள். தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன. அதுகண்ட சுற்றத்தார்களெல்லாம் அஞ்சி, அவரை நமஸ்கரித்தார்கள்.

அன்று முதல் சிவபெருமான் அளித்த ஞானத்தினைக்கொண்டு திரு ஆலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருவிரட்டைமணிமாலை, அற்புத்ததிருவந்தாதி என பல பாடல்களைப் பாடினார். அம்மையார் வாழ்ந்த காலம் மூன்றாம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அப்படியென்றால் நால்வர்க்கு முன்பாகவே கடவுளை பாடலாம், பாட்டால் தொழலாம் என்று காட்டியவர் அம்மையார். அதுகண் நோக்கின், முதன் முதலில் பதிகம் பாடியவர், வெண்பா பாடியவர், கட்டளை கலித்துறையில் எழுத்தை எண்ணிப் பாடியவர், அந்தத்திலிருந்து ஆதி தொடங்கும் அந்தாதி பாடியவர், கடைசி பாட்டில் காப்பு, அதாவது எழுதியவரின் பெயர் சொல்லித் திருக்காப்பு பாடியவர் காரைக்கால் அம்மையார். பன்னிரண்டு சைவத் திருமுறைகளில் காரைக்கால் அம்மையார் பாடிய அனைத்துப் பாடல்களும் பதினொன்றாம் திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவ சித்தாந்தத்தில் இறைவனை அடைய நான்கு வழி என்பர்.

- திருஞானசம்பந்தரின் **“சத்புத்திர மார்க்கம்”** - நான் குழந்தை, இறைவன் என் தந்தை என்பது
- திருநாவுக்கரசரின் **“தாச மார்க்கம்”** - நான் அடிமை, இறைவன் என் தலைவன் “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்பது”
- சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் **“சக மார்க்கம்”** - இறைவன் எனக்கு நண்பன் என்பது
- மாணிக்கவாசகரின் **“சன் மார்க்கம்”** - நான் காதலி, இறைவன் என் காதலன் என்பது

ஐந்தாவது வழி **“சிசு மார்க்கம்”** என்று ஒன்று இருப்பதை உணர்த்தியவர் காரைக்கால் அம்மையார். நான் அன்னை, இறைவன் என் பிள்ளை என்பது. இம்மார்க்கத்தை கடைபிடித்தபடி ஊர் ஊராக சென்று சிவபெருமானின் புகழை அம்மையார் பாடினார். இறுதியில் அவரின் நெடுநாள் ஆசைப்படி கயிலை கபாலி ஈசனை உமையவளுடன் தரிசிக்க கையிலாயமலைக்குச் சென்றார். மலை அடிவாரத்தில் நின்று, கையிலாய மலையே சிவலிங்கம், இதனில் கால் வைத்து ஏறக்கூடாது என்று தயங்கியவர், காலால் ஏறாமல் தலைகீழாக கை இரண்டையும் ஊன்றி ஏறினார். அம்மையார் தலைகீழாக வருவதைப் பார்த்த உமையவள் **“எம்பு யாக்கை அன்பின் திறம் என்னே”** என்று சொல்ல, ஈசன் அதற்கு **“வருமிவள் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண்”** என்றாராம், என்னே சேக்கிழார் பெருமானின் தெய்வீகத் தமிழ்.

Nelson Atkinson Museum of Arts, Kansas City, MO

மாங்கனித் திருவிழா காரைக்கால்

அம்மையாரிடம் என்ன வரம் வேண்டும் என்று ஈசன் கேட்டபோது, அம்மையார் “ஐயனே இனி என்றும் பிறவாமை வேண்டும், வினைக்கணக்கில் மீண்டும் பிறப்பென்றொன்றிருந்தால் உன்னை மறவாமை வேண்டும், நீ கால் தூக்கி ஆடும் இடமெல்லாம், நான் பாடிக்கொண்டே உன் திருவடியின் கீழ் இருக்க வேண்டும்” என்று வரம் கேட்டாராம். அம்மையாரின் வரத்திற்கேற்ப திருவாலங்காட்டிலும், 63 நாயன்மார்கள் இருக்கும் எக்கோவிலிலும், அம்மையார் மட்டும் அமர்ந்த வடிவத்தில் இருப்பார். அதே போல் கால் தூக்கி ஆடும் நடராஜருக்கும், சிவகாமிக்கும், வலதுபுறம் எப்பொழுதும் மாணிக்கவாசகர் இருப்பது போல், இடதுபுறம் அம்மையார் அமர்ந்திருப்பார். அம்மையார் பிறந்த காரைக்காலில் அவருக்கென்று ஒரு கோவில் ஒன்று கட்டப்பட்டது. ஒவ்வொரு வருடமும் ஆனி மாதம் பௌர்ணமி அன்று, அம்மையார் சிவபெருமானுக்கு ஆராவமுது படைத்ததை

போற்றும் வண்ணம், தயிர்சாதம் மற்றும் மாம்பழம் படைத்து “மாங்கனித் திருவிழா” கொண்டாடப்படுகிறது.

முடிவுரை:

தாயுமானவருக்கு தாயான அம்மையார் நகரத்தார் குலத்தில் பிறந்தவர் என்பது நகரத்தார் குலத்திற்கே உரிய பெருமை. தெய்வப் பெண்மணியாம் காரைக்கால் அம்மையார் காட்டிய ஆன்மீகப் பாதையில் நகரத்தார் பெண்கள் அன்றும், இன்றும், என்றென்றும் சிறந்த இறைபக்தியை பின்பற்றி வாழ்கிறோம் என்று பெருமிதம் கொள்வோம். மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் தொடங்கி, 2023 ஆம் ஆண்டு வரை இருக்கும் நவநாகரீக பெண்கள் வரை, நம் நகரத்தார் குலப்பெண்கள் எத்துறையிலும் பேரோடும், புகழோடும், வளர்ந்துகொண்டிருப்பது மிக மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

வாழ்க நகரத்தார் குலப்பெண்கள்! வளர்க அவர்கள் புகழ்!!

அகிலா நடேசன், மிச்சிகள், தேவகோட்டை

என் பெயர் அகிலா நடேசன். நான் என் சிறு உலகமான என் கணவர் ஷங்கர், இரு பிள்ளைகள் மானவ் (13) மற்றும் மேதாவுடன் (10) மிச்சிகளில் வசிக்கிறேன். நான் தலைமை விற்பனை இயக்குனராக பணிபுரிகிறேன். என் நேரத்தை பாட்டு பதிவு செய்வதிலும் (நிறை இசைக் குடம்), நடனம் ஆடுவதிலும், வீணை கற்றுக்கொள்வதிலும், நாணல் பத்திரிக்கையின் தலைமை பதிப்பாசிரியராக (2023-2024) தன்னார்வலத்தொண்டு புரிவதிலும், உபயோகமாக செலவு செய்வது எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

தெரிந்த பாடல் தெரியாத பொருள்

திருவாசகத்தில் உள்ள எல்லா பாடல்களையும் பாட சந்திர்ப்பம் கிடைக்காவிட்டாலும் இந்த ஒரு பாடலைப் பாடினாலே சிவபெருமான் நமக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் அருளிச் செய்வார் என்பது சான்றோர்கள் கூற்று. ஆதலால் திருவாசகத்தை முதன் முதலில் கற்றுக்கொள்ள விருப்பம் உடையவர்கள் இந்த எளிமையான பாடலுடன் தொடங்கலாம்.

பொருள் : மூலமும், உரையும் - கே. ஆர். சுந்தரம்

நான் விரும்பத்தக்கதை எல்லாம் அறிபவன் நீ. நன்மை, தீமை என்று எதை வேண்டினாலும் தருபவனும் நீ. பிரமனுக்கும், திருமாலுக்கும் அரியவன் நீ. வழியே போன என்னை விரும்பி ஆட்கொண்டவனும் நீ. நான் வேண்டும் வரம் ஒன்று உண்டென்றால், அது உன் மீது நான் கொண்ட விருப்பம் மாறாது இருக்க வேண்டும் என்பதுவே, என்ற மாணிக்கவாசகரின் வரிகளை நாமும் பாடி நல்லனவற்றை எல்லாம் அந்த உமையொரு பாகனிடம் வேண்டிப் பெறுவோமாக.

8 ஆம் திருமுறை திருவாசகம் - மாணிக்க வாசகர் திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
பதிகம் 33- குழைத்த பத்து - பாடல் 6:

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ!

வேண்ட, முழுதும் தருவோய் நீ!

வேண்டும் அயன், மாற்கு, அரியோய் நீ!

வேண்டி, என்னைப் பணிகொண்டாய்,

வேண்டி, நீ, யாது அருள் செய்தாய்,

யானும், அதுவே வேண்டின் அல்லால்,

வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டு என்னில்,

அதுவும், உன் தன் விருப்பு அன்றே!